

Централна избирателна комисия
вх.№ НС-ДДГ 93/93.03.17

1037г.

ЧРЕЗ

ЦЕНТРАЛНА ИЗБИРАТЕЛНА КОМИСИЯ

ДО

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЖАЛБА

От „ТЕЛЕГРАФ“ ЕООД, ЕИК:130446187, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Оборище“, ул. „Екзарх Йосиф“ № 119, представлявано от управителя Александър Кирилов Георгиев, ЕГН , тел. , факс: !

От Александър Кирилов Георгиев, ЕГН в качеството си на управител на „ТЕЛЕГРАФ“ ЕООД, ЕИК:130446187, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Оборище“, ул. „Екзарх Йосиф“ № 119, тел.

Против: Решение № 4553-НС от 20.03.2017г. на ЦИК

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

В законоустановения тридневен срок след обявяване на обжалваното Решение № 4553-НС от 20.03.2017г. на ЦИК (публикувано на интернет страницата на ЦИК на 20.03.2017г. в 15:47 часа), подаваме настоящата жалба, с която молим да отмените изцяло същото.

С обжалваното решение ЦИК:

- установява нарушение на забраната на чл. 183, ал. 4 от ИК от управителя на „Телеграф“ ЕООД, ЕИК 130446187, със седалище: гр. София 1527, район „Оборище“, ул. „Екзарх Йосиф“ № 119, Александър Кирилов Георгиев, за разпространението, извършено на 20 март 2017 г., на притурка (книга) към в. „Телеграф“ със заглавие „Маските на задкулисиято“ по отношение на кандидатите за народни представители Христо Любомиров Иванов, Радан Миленов Кънев, Антоанета Димитрова Цонева, Тома Георгиев Велев и Трайчо Георгиев Трайков и коалиция „ДВИЖЕНИЕ ДА БЪЛГАРИЯ“.

- оправомощава председателя на ЦИК да състави акт за установеното нарушение на управителя на „Телеграф“ ЕООД и

- постановява спиране на разпространението на притурка (книга) към в. „Телеграф“ със заглавие „Маските на задкулисиято“ от всички доставчици на медийни услуги.

Считаме, че решението е немотивирано, неправилно и незаконосъобразно.

I. Жалбата е процесуално допустима.

Решението на ЦИК е постановено по жалба с вх. № НС-11-29 от 20 март 2017 г., от коалиция „ДВИЖЕНИЕ ДА БЪЛГАРИЯ“ и от Христо Любомиров Иванов, в качеството му на кандидат за народен представител в изборите на 26 март 2017 г., чрез пълномощника им адв. Надежда Йорданова.

В случая адресати на административния акт са както управителят на „Телеграф“ ЕООД, така и „Телеграф“ ЕООД, поради което е налице правен интерес от обжалване на Решение № 4553-НС от 20.03.2017г. на ЦИК. Според съдебната практика, наличието на правен интерес предполага, че влизането в сила на издаден административен акт би довело до неблагоприятни правни последици за едно лице, поради което начинът му на защита би бил чрез осигурена възможност да оспори този акт. Административният акт "засяга" по смисъла на чл. 120, ал. 2 от КРБ граждани или юридически лица, когато нарушиava или застрашава техни права или законни интереси. Т. е. "засегнати" са онези лица, които са носители на материално-правни последици от решаването на спора, resp. в чиято правна сфера рефлектира неблагоприятно порочния административен акт. В настоящия случай несъмнено установяване на нарушение на забраната по чл. 183, ал. 4 от ИК спрямо управителя на „Телеграф“ ЕООД, оправомощаването на председателя на ЦИК да състави АУАН за нарушение спрямо управителя, както и постановяване на спиране на разпространението на притурка (книга) към в. „Телеграф“ със заглавие „Маските на задкулисиято“ от всички доставчици на медийни услуги, неминуемо води до неблагоприятни последици, както за управителя на „Телеграф“ ЕООД, така и за самото дружество.

Следва да се има предвид, че жалбата е допустима, освен относно частта на решението, в която е обективирана принудителната мярка - спиране на разпространението, така и относно частите от диспозитива на същото решение, в които се установява

нарушението и се оправомощава председателя на ЦИК да състави АУАН. Това е така, защото именно с обжалваното решение на ЦИК, на председателя на комисията се делегира компетентност за издаване на АУАН. Т.е., независимо от това, че решението на ЦИК в тази му част може да се разглежда евентуално и като констативен протокол по смисъла на ЗАНН, на същото законодателят е придал и друга функция, а именно – на изрично оправомощаване на актосъставителя. В този смисъл е и Решение № 10 от 8.02.2016 г. на РС – Ихтиман по а. н. д. № 637/2015 г.

С оглед на горното, считаме, че настоящата жалба се явява процесуално допустима във всички нейни части.

II. Решението на ЦИК е неправилно, немотивирано и незаконосъобразно.

1. За да установи нарушение на забраната на чл. 183, ал. 4 от управителя на „Телеграф“ ЕООД, на притурка (книга) към в. „Телеграф“ със заглавие „Маските на задкулисиято“ по отношение на кандидатите за народни представители Христо Любомиров Иванов, Радан Миленов Кънев, Антоанета Димитрова Цонева, Тома Георгиев Велев и Трайчо Георгиев Трайков и коалиция „ДВИЖЕНИЕ ДА БЪЛГАРИЯ“, ЦИК на практика не е изложил никакви мотиви.

Приема се в решението, че „*в притурката се съдържат материали, които накърняват добрите нрави*“ по отношение на гореизброените лица и коалиция, „*в отделни нейни части се коментират лица, регистрирани като кандидати за народни представители в изборите за народни представители на 26 март 2017 г.*“, като е посочено също така, че „*с коментарите се цели да се направят внушения във вреда на тези кандидати по начин, който е недопустим в условията на предизборна кампания*“. Относно фотоколажа на първа страница от притурката, се твърди, че „*на корицата на книгата са публикувани снимки на някои от кандидатите за народни представители под формата на фотоколажи – изобразени са като маски, чрез които кандидатите са представени в негативна светлина*“.

Крайният извод на ЦИК е, че именно с тези фотоколажи и коментари във вреда на определени кандидати за народни представители от партии и коалиции, се засяга доброто име, честта и достойнството им по начин, несъвместим с моралните норми.

Въщност, видно е от мотивите на решението, че някаква конкретика се сочи от ЦИК само за 4-ма от посочените в решението кандидати за народни представители: относно снимката на Трайчо Трайков на стр. 67, под която според ЦИК е записано, че „*същият може да отнесе до 12 г. затвор за аферата с EVN*“, на стр. 210 под снимката на Антоанета Цонева, където е описано, че тя е „*сивият кардинал*“ в „*Дай България*“ и на стр. 211 под снимката на Тома Велев, записано, че същият е „*зеленият октопод*“, който прави опит за политическа кариера, а Христо Иванов е наречен „*грантовият барон*“.

Липсва всякаква мотивировка обаче защо ЦИК приема, че тези изрази засягат „доброто име, честта и достойнството им по начин, несъвместим с моралните норми“. Посоченото съществено нарушава правото ни на защита. По-долу ще разгледаме изразите, които безспорно не са от естество да попаднат под нормата на чл. 183, ал. 4 от ИК.

На първо място, обвинението спрямо Трайчо Трайков беше публично оповестено от прокуратурата на РБ още на 03.01.2017г., видно от интернет- сайта <http://www.prb.bg/bg/news/aktualno/sofijска-gradska-prokuratura-obvini-bivshiya-minis/>.

В това официално изявление е посочено, че Трайчо Трайков е обвинен в умишлена безстопанственост, от която са настъпили щети в размер на повече от 20 miliona лева, като деянието е умишлено и случаят е особено тежък, което представлява престъпление по чл. 219, ал. 4, вр. ал. 3, вр. ал. 1 от НК. (справка в НК показва, че максималното наказание за това престъпление действително е 12 години лишаване от свобода).

Във връзка с това изявление на прокуратурата, както и във връзка с разпространения лично от Трайчо Трайков негов пост от 01.01.2017г. във Фейсбук, публикациите в медиите през този период разглеждат подробно обвинението на прокуратурата спрямо същия, като в някои от тях дори изрично се посочва и размера на евентуалното наказание – 12 години затвор (напр. публикация във вестник „Труд“ от 02.01.2017г. със заглавие „До 12 г. затвор грозят Трайчо Трайков“).

В този смисъл записаното на стр. 67 в процесната притурка към в. „Телеграф“ „същият може да отнесе до 12 г. затвор за аферата с EVN“, напълно отговаря на обективната действителност, с оглед повдигнатите на това лице обвинения, общоизвестен факт е и по никакъв начин не може да засегне доброто му име, честта или достойнството му, независимо от провежданата предизборна кампания.

Изразът на стр. 210 касаещ Антоанета Цонева - „сив кардинал“, също не може да се приеме, че накърнява някакви нейни права. Обективно същата дори оглавява като председател предизборния щаб на коалиция „Движение Да България“ за настоящите избори, поради което безспорно може да влияе върху решенията на ръководството в тази коалиция (при това Цонева е и член на Националния съвет на партия „Да, България“). В този смисъл използваното спрямо нея определение „сив кардинал“, което отдавна е придобило граждансвеност относно лица, които формално не са лидери, но които всъщност могат да определят политики и начин на поведение на явните ръководители, не може да бъде по никакъв начин обидно, клеветническо, или накърняващо доброто име на това лице. Това е видно и от самото определение за „сив кардинал“ – „човек, който действа задкулисно и има реално влияние върху формалното ръководство“ (www.frazite.com). Освен това, общоизвестно е, че този израз е употребяван стотици пъти в българските медии – електронни и печатни, по всякакви поводи, когато трябва да се определи дейността на лица, които имат съществено влияние, но остават на заден план пред обществеността, така че същият е напълно съвместим във връзка с изразяването на

позицията в притурката, че Антоанета Цонева може да влияе на дейността на тази политическа партия, в която тя участва.

Относно твърдението на ЦИК, че на стр. 211 от притурката, под снимката на Тома Белев, било записано, че същият е „зеленият октопод“, който прави опит за политическа кариера, а Христо Иванов е наречен „грантовият барон“ и тези изрази също са „накърняващи доброто име, честта и достойнството им по начин, несъвместим с моралните норми“, подобно твърдение не намира никаква опора в действителността и представлява субективно тълкуване/възприемане от страна на ЦИК, което е недопустимо.

На първо място, лице с името Тома Белев не фигурира в процесното издание „Маските на задкулисиято“, както и не фигурира в списъка на кандидат-депутатите, регистрирани от ЦИК. В изданието е разгледано друго лице - Тома Белев, за което обаче ЦИК не установява да е извършено нарушение. Освен това, справка в google.bg показва, че определението „зелен октопод“, както спрямо Тома Белев, така и спрямо екоорганизациите, които той представлява, е употребено цели 5 950 пъти. Т.е. е напълно безспорно, че това определение „зелен октопод“, дотолкова е придобило гражданственост спрямо лицето Белев, че използването му в конкретния случай по никакъв начин не може да доведе до извод, че се накърнява „доброто“ му име. А и ЦИК не сочи в своето решение защо и въз основа на какви критерии приема, че този израз изобщо може да се приеме за негативен спрямо Белев.

На последно място, „грантов барон“ използван като израз за лицето Христо Иванов, също не е по никакъв обиден или от естество да накърни „доброто име“ на това лице. Представляваният от Иванов „Български институт за правни инициативи“ - БИПИ, е получил до 2015г. от фондациите „Отворено общество“ и „Америка за България“ общо 1 571 817 лева грантове, а през 2016г. това НПО получава още 1 184 760 лв. под формата на грант от „Америка за България“. Тези факти са напълно общеизвестни, като грантовете са публично оповестени и на сайтовете на самите фондации, които са ги отпуснали. Широко коментирани са и в десетки медийни публикации. В този смисъл усвояването от страна на представяваното от Христо Иванов НПО на сума от порядъка на близо 3 млн. лв., несъмнено поставя това лице в челото на списъка с получени грантове. Поради тази причина използваният израз „грантов барон“, не само че не накърнява „доброто му име“ или да засяга „достойнството му“, а всъщност е използван като определение, имашо за цел да покаже пред обществеността значителния размер на получените с негово участие и съдействие грантове. Ако пък самият Христо Иванов счита, че единствено факта на получаването на грантове в такъв значителен размер от чужди фондации (в какъвто смисъл вероятно е жалбата му до ЦИК, щом се е почувствал засегнат от израза), накърнява морала или достойнството му, то с още по-голяма сила използваният в притурката израз, по никакъв начин не може да навреди на доброто му имс.

И накрая, ЦИК незаконосъобразно приема, че „с изписването на наименованието на коалиция „Движение Да България“ като „Дай България“, се нарушават добрите нрави по смисъла на чл. 183, ал. 4 от ИК“.

Първо, в книгата никъде не е посочено, че става дума за „коалиция „Движение Да България“ и не е ясно защо ЦИК приема, че в тази притурка се има предвид именно участника в изборите - коалиция „Движение Да България“. Към момента на разпространение на притурката, в коалиция „Движение Да България“ участват само и единствено ДЕОС и „Зелените“. Партия „Да, България“, не участва в тази коалиция.

На следващо място, изразът „Дай България“, дори да се приеме, че касае партия „Да, България“, по никакъв начин не се отразява върху предизборната кампания, доколкото тази все още нерегистрирана по надлежния ред от съда партия, не е участник – самостоятелно или в коалиция за предстоящите избори. Това е обстоятелство, както общоизвестно, така и служебно известно на самата ЦИК, поради което по никакъв начин използваният израз не попада в регулацията на чл. 183 от ИК.

Относно лицето Радан Миленов Кънев, фигуриращо в диспозитива на решението на ЦИК, не се сочат абсолютно никакви мотиви защо се приема, че притурката засяга и неговото добро име, чест и достойнство.

Относно посоченото в решението на ЦИК, че на корицата на книгата са публикувани снимки на някои от кандидатите за народни представители под формата на фотоколажи – изобразени като маски, чрез които кандидатите са представени в „негативна светлина“, то не се сочи нито едно конкретно име на кандидат за народен представител, фигуриращ в този колаж, нито защо, дори и да фигурира, това изобразяване ги представя в „негативна светлина“.

Видно е от изложеното, че ЦИК неправилно е приела, че притурката (книга) към в. „Телеграф“ със заглавие „Маските на задкулисието“ по отношение на кандидатите за народни представители Христо Любомиров Иванов, Радан Миленов Кънев, Антоанета Димитрова Цонева, Тома Георгиев Велев и Трайчо Георгиев Трайков и коалиция „ДВИЖЕНИЕ ДА БЪЛГАРИЯ“, засяга доброто име, честта и достойнството им по начин несъвместим с моралните норми, както и че се нарушават добрите нрави.

2. На следващо място, разпоредбата на чл. 183, ал. 4 от Изборния кодекс, която се твърди от ЦИК да е нарушена с изданието „Маските на задкулисието“, гласи следното: „*Забранява се използването на агитационни материали, които застрашават живота и здравето на гражданите, частната, общописката и държавната собственост и безопасността на движението, както и на материали, които накърняват добрите нрави, честта и доброто име на кандидатите. В агитационните материали се забранява използването на герба или знамето на Република България или на чуждса държава, както и религиозни знаци или изображения.*“.

Категорично в случая не става изобщо дума за „агитационен материал“ по смисъла на закона, а тълкуването на ЦИК, че нормата регулира изобщо понятието „материали“, не намира никаква опора в закона.

Съгласно чл. 183, ал.1 от Изборния кодекс, по време на предизборната кампания кандидатите, партиите, коалициите и инициативните комитети може да изготвят и разпространяват плакати, обръщения и други агитационни материали.

На всеки агитационен материал задължително се отбелязва от чие име се издава, същият трябва да съдържа информация, че купуването и продаването на гласове е престъпление, като информацията заема не по-малко от 10 на сто от лицевата площ на агитационния материал и е разположена в обособено поле. В аудио- и аудио-визуалните материали тази информация се съдържа като недвусмислено и разбирамо послание. Според закона агитационните материали се поставят на определени от кмета места, а на сгради, огради и витрини – с разрешение на собственика или управителя на имота.

Видно е, че разпространеното с вестник „Телеграф“ издание „Маските на задкулисиято“ изобщо не съдържа белезите на „агитационен материал“ по смисъла на Изборния кодекс, доколкото не е разпространен от кандидат, партия, коалиция или инициативен комитет, поради което и не може да бъде обект на правната норма на чл. 183, ал. 4 от Изборния кодекс. Това се приема безусловно от ЦИК в обжалваното решение, поради което спор по същото обстоятелство не се формира по делото.

Нещо повече, "Предизборна агитация" (§1, т. 17 от ДР) по смисъла на Изборния кодекс, е призов за подкрепа или за неподкрепа на кандидат, партия, коалиция или инициативен комитет при участие в избори. Не се сочи от ЦИК къде в разглежданото издание е отправен призов за подкрепа на определени кандидати за народни представители, или за тяхната неподкрепа. Такива призови не се съдържат в това издание. В този смисъл е и Решение № 10937 от 21.10.2015 г. на ВАС по адм. д. № 11995/2015 г., IV о., докладчик съдията Красимир Кънчев, в което изрично се приема, че „...снимката не е агитационен материал, тъй като не съдържа призов за подкрепа или за неподкрепа на заснетите кандидати и при липса на призов за подкрепа или неподкрепа, не е нарушение на изборното законодателство“.

Т.е. очевидно е, че в случая не се касае нито за „агитационен материал“, нито за „Предизборна агитация“, по смисъла на закона. Това автоматично изключва всякакъв опит за адресиране на чл. 183, ал. 4 от Изборния кодекс спрямо процесното издание „Маските на задкулисиято“.

Изрично също така в Решение № 10703 от 14.10.2015 г. на ВАС по адм. д. № 11756/2015 г., IV о., докладчик председателят Нина Докторова се приема, че в Изборния кодекс „законодателят е изброял видовете агитационни материали, като сред тях не попада становището или мнението на физическо лице, изразено в телевизионно

предаване, още повече че това лице не е изразило становището си от името на някоя партия, коалиция, инициативен комитет или кандидат, регистриран за участие в местните избори. Поради това и съставът на чл. 183, ал. 4 ИК не е осъществен“.

Със същата сила това важи и за мнение и становище, изразено в печатно издание, в което също мнението или становището не е от името на партия, коалиция, инициативен комитет или кандидат.

Не може да се сподели разбирането на ЦИК, че макар книгата да не е агитационен материал, то била „материал“, който накърнявал добрите нрави, честта и доброто име на кандидатите. Несъмнено под понятието „материал“, законът има предвид единствено и само „агитационен материал“ и това е напълно обяснимо, при положение, че само именнованието на частта от раздел II от ИК е именно „агитационни материали“.

Видно е от изложеното, че липсата на каквito и да било мотиви в обжалваното решение, както и неправилното приложение на закона в случая, обуславят и незаконообразност на обжалвания административен акт.

Предвид изложеното, молим още веднъж, да постановите решение, с което да отмените обжалваното решение на ЦИК като неправилно и незаконообразно, поради допуснати съществени процесуални нарушения и поради неправилно приложение на материалния закон.

С уважение:

/Александър Георгиев – управител на „Телеграф“
ЕООД/